

Здравейте, д-р Врабчев! Обръщам се с молба към вас, защото много, ама много съм объркана. Преди има-няма 5 години се запознах с едно момче. Казвам момче, щото аз съм на 32 г., а той на 29. От друг град е (далечен от моя). Аз си имам приятел от 11 години, но той е мамино синче - нито живеем заедно, нито сме женени, нито нищо, и най-странното е, че не правим секс, а аз съм млада и секси мадама. С въпросното момче се виждаме, като има работа в моя град, но чувствата ми към него ескалират. Той от 2 години също си има приятелка, но казва, че си я има ей така, само за пред хората. Към мене изпитвал чувства, иначе нямало да иска да се виждаме и т. н. Последния път освен секс, спяхме и заедно в едно легло. Той ме беше стиснал цялата в здрава прегръдка, но ми вика, че разстоянието и неговата работа пречели да се виждаме по-често. И аз му споделих за чувствата си. А с моя приятел до толкова вече сме се отчуждили, че не забелязва блясъка в очите ми. Това е моята дилема, скъпи ми докторе. Какво мислите по въпроса? Не знам какво да правя, кой път да поема – дали да не оставя и двамата? Но оня път, като казах на момчето, че това вече е последното ни виждане, той ме попита защо. И аз му обясних всичко, от-до! Това момче наистина се интересува от мен. Просто не знам, докторе, не знам какво да правя. Помогнете ми, моля ви! Луда фенка съм и на вас самия. Няма да давам имена, искам писмото ми да е анонимно.

Обърканата

Здравейте,

Много благодарности за това, че имате нужното доверие, доверие в мен. Защото без

него, без това доверие – нищо, ама нищо не става, когато иде реч за взаимоотношения между пациент и лекар! Каквито ще настъпят сега, когато започна да пиша отговора си до Вас! Още веднъж - много благодаря!

И така, имаме дилема! Сиреч - РАЗДВОЕНИЕ! То кога ли я нямаме тази дилема? Непрекъснато и за какво ли не! Още от раждането си, та чак до сетния си час! Все дилеми. Демек – право на избор! Ама знае ли човек кое е правилното за него, та да го избере. Не знае. Лошото идва по-късно. Когато истинският живот доказва (и то съвсем без да щади) кое е правилният избор. За съжаление. И пак избираме... и пак... и пак след това съжаляваме. Ако казват, че на страха очите са големи, то за вечния избор в живота ни се казва следното: на каквото човек си постеле, на това ще легне. И още: каквото човек си направи сам – никой това не може да му го направи. И най-накрая: не питай старило, а патило.

Е, от тази гледна точка – няма как да съм Ви полезен. Винаги съм избирал в живота си, без много, много да му мисля. Винаги...Така избрах и какво да уча и какво да завърша. И не само да стана лекар, но и сексолог. Така избрах и колите си. Така избрах и жена си. С чувствен пресантиман на сърцето си. И не сбърках никъде, ама никъде! Сиреч нямах никакво раздвоение. Това ще бъде. Това ще Бъде. И Тази ще Бъде! И Тя все още е. Повече от 45 години. Но това никак не значи да копирате мен. Защото сме различни и живеем различно. Както е казано в живота ни готови рецепти няма и не бива да има! И същото важи и за интимния ни живот. Любенето, което някой чуждопоклонници у нас наричат – секса.

Вижте, любенето хич не е шега работа. То е пътя към щастието. Онова човешко щастие, когато Той или Тя намират истината за себе си. По-точно, намират човека за себе си. ТОЙ или ТЯ. И точно там – в любенето, няма лъжа. Вижда се, и то перфектно, дали си желан или желана. Повтарям перфектно, вижда се перфектно дали си обичана или обичан. И дали онова човешко същество може или не може без теб. А и ти без него – също! Да така е! И тук не може да има заблуда! Не може! А когато и от двамата партньори тази заблуда се поддържа с години, както е в случая при Вас с така наречения Ви постоянен партньор - от 11 години, то това не е само една глобална скука, но и по своему и престъпление. Да, според мен и престъпление и то към цялото човечество. Защото животът ни, би следвало да се продължава. И то от млади хора като Вас. И това продължение се създава с много любов. Взаимна любов. Между един мъж и една жена. И които много се обичат – взаимно. Защото любовта е затова - да има своя плод, човешкия живот за бъдещето.

Ама за това сте си виновна и то много ВИНОВНА - ВНЕ САМАТА. Че за какво Ви бяха тези 11 години? За какво? Да откриете в така наречено от Вас мамино синче – принца на мечтите Ви, принца на сънищата Ви, принца – баща на децата Ви?!?

А открихте ли го? Според Вас – това, което споделяте в писмото си – категорично НЕ! Ами дайте си още 11 години, та белким го намерите този желан от Вас принц. И не само да го намерите - ами да го направите свой съпруг и вече на 43 години да вземете да забременявате и да раждате деца. Защо така?

Да, гневен съм! Много съм гневен! И не само като лекар, но и като човек! Абе хора? Хора – кога ще разберете, че най-важното в този наш човешки живот е да създадем и отчуваме поколение. Иначе, онези неща, като дипломи, служебно положение, апартаменти, вили, коли и банкови сметки са вятър работа! Да, точно така – вятър работа! Най-голямото богатство на тази свят, на този така горчив и труден за живеене наш човешки свят са ДЕЦАТА! Повтарям на срички, белким някои от вас ме разберат: ДЕ-ЦА-ТА! Няма друго няма! Извинете! Има! И това са внуците и правнуците. И чак тогава, чак тогава разбираш че не си живял НАПРАЗНО! Чак тогава...

А онова, за момчето и Вашето инцидентно преживяване с него, си е вид разнообразие, според мен. Защото ако имаше нещо истинско помежду ви освен тази негова, единствена здрава прегръдка след секса с Вас, лично аз не виждам една истинска „лав стори“ от негова страна към Вас. Но това си е мое мнение и Ви моля хич да не се съобразявате с него!

И най-вече фактът е, че въпреки петгодишното запознанство с Вас, това „момче“, което сега е на 29 години, от две години насам си има приятелка! Да, ама тя била ей така – за пред хората. Сиреч – нищо сериозно. Сиреч и той горкият, и той горкият също търси.... И той търси... Вече е на 29 години и не може да намери своята избраница на живота си... Която освен да му бъде – лейди оф май харт... и съпруга... и да ражда децата му. И, според мен, не ще да търси бързо! За да си поживее! Та чак някъде към 50-те си години, та чак тогава ще намери... Та, защо да бърза? И той не иска да има за приятелка една много капризна татова дъщеря! Това в никакъв случай не се отнася за Вас. Повтарям – не се отнася за Вас! Но какво да направя? Какво? Като в 99% от случаите става следното. Майките казват на синовете си – вече стари ергени (над 29- 30 години), поживей си мама още. Рано ти е. Не се загробвай! Съответно бащите – на любимите си дъщери (стари моми – вече над 26 години), поживей си тате още... рано ти е да се задомяваш и да раждаш и да гледаш деца! Те, може и да са прави, но според тях. Ала

Майката Природа не бърка. Не бърка никога и не може да се излъже - НИКОГА. И затова казвам: ЕГН-то никога не може да се излъже. Никога!

Та така, момиче. Обръщам се така към Вас, защото от моите вече 69 години, които живот и здраве скоро ще навърша, сте момиче. Това, което като мисли изказах в отговора си не бива да бъдат съвети за Вас. А само идеи. Вие си творите живота. Единствено и само Вие. Но и единствено и само Вие ще си носите отговорността за това, което се случва в него.

Но искам само, ей така мимоходом, да припомня нещо, като народна мъдрост. И тя е следната – млада бях излъгах се! Сиреч – не бива много, много да се умува в сърдечните работи. А да се слуша само и единствено сърцето! Само него! Единствено...

Та затова народът ни е казал следното... Казал го е в песен. Но прочетете текста на тази песен за да разберете какво е казал! Ето я:

Сладуно, моме Сладуно
Сладуно моме, Сладуно,
Сладуно, сладка ябълко,
тебе те майка продаде,
за една шепа жълтици,
за една шепа жълтици,
за един наниз пендари.
Сладуно моме, Сладуно,
Сладуно, сладка ябълко,
от хубост ненагледана,
от сладост ненаядена.
Проклетата да е майка ти,
че тя ни двама раздели
и те на турци продаде
за една шепа жълтици.

{youtube}xrTN1sQBaeQ{/youtube}

А ако Ви се доплаче, тогава, когато слушате това изпълнение - плачете. Бива. Поуката е една: женската хубост, българската женска хубост не се продава. Тя само се дарява и то с много обич. От сърце и душа... И точно тази хубост ще ражда след това с обич, от сърце и душа – най-хубавите деца на света. Ала всичко с времето си – тогава, а не после! А не после! А НЕ ПОСЛЕ – НА СТАРИ ГОДИНИ! Та Сладуно, моме Сладуно...

д-р Илия Вrabчев, сексолог-психотерапевт